

Izšla rezen pondeljka
in dneva po prazniku
vsak dan opoldan.

Uredništvo je v Ljubljani,
Franciškanova ulica št. 6/L,
Učiteljska tiskarna.

Dopise frankirati in pod-
pisati, sicer se jih ne pri-
obči. Rokopise se ne vrača.

Oglasi: Enostolpna peti-
vrtica K 270, oamrtnece
in zahvale po K 320, raz-
glasi in poslano vrtica po
K 860; večkrat objave po
dogovoru primeren popust.

NAPREJ

Glasilo jugoslov. socijalno-demokratske stranke.

Telefonska št. 312.

Naročnina: Po pošti ali
z dostavljanjem na dom za
celo leto K 168 za pol
leta K 84. Letni pla-
K 42, za mesec K 14.
Za nemško celo leto K 204,
za ostalo tujino in Ameriko
K 229.

Reklame se za list
so poštne proste.

Upravništvo je v Ljubljani,
Franciškanova ulica št. 6/L,
Učiteljska tiskarna.

Moja politična izpoved.

Slovenski proletarijat je stal ob
trenotku, ko se je pripravil sloven-
ski narod za svoji poslednji obračun z
nemško-madžarsko Avstro-Ogrsko.
za nekaj časa na razpotju, ko se je bi-
lo treba izjaviti glede tzv. mainiske
deklaracije. En del je videl v njej v
prvi vrsti bistvo in ga je pozdrav-
ljal. Drugi se je drugi del držal je ob-
like in to odklanjal. Ob polomu Av-
stro-Ogrske, ko se je formalno usta-
navljala sedanja Jugoslavija, je pa že
sodeloval slovenski proletarijat eno-
tno pri tem delu.

Dvojni taktika je mogla nastati
iz različnega pojmovanja načel. In tu
smo pri korenini zla. Enim je marksiz-
em nedotakljiva dogma, drugim je
vir spoznavanja za daljnje prouče-
vanje na poti družabne organizacije.
Od 1901. leta, ko sem prvič gledel te-
ga v Masarykovem smislu nekako
programatično stopil v javnost, nisem
nikdar prikrival, da nisem pravoveren,
ampak da sem krivoverec, he-
retik, ki vidi sicer v marksizmu ekono-
msko resnico, a vdklanja njegovo
filozofijo. Ako moreto in smemo n. pr.
kategorični bogoslovci dokazovati zmo-
ste sv. Tomažu Akvinskemu, ali sme-
mo in moremo biti mi s svoje strani
bolj dogmatični, ko vendar s poseb-
no slastjo očitamo tako napako dru-
gim?

To naziranje in pojmovanje se ja-
sno kaže v programatičnem članku
»Demokracije« (1919, str. 1—4): Na-
ša poslanica, kjer se zavrača oni ma-
terializem, ki bi hotel biti edina raz-
laga človeškega razvoja, in kjer se
v imenu demokracije in socializma
zahteva srčna kultura, a obenem se
pravilno povdarja, da se socialistič-
ne ideje oblikujejo in udelejujejo pri
različnih narodih različno, kakor pač
to odgovarja vseli gospodarski, kul-
turni in politični strukturi dotičnega
naroda.

V tem smislu smo sodelovali pri
snovanju Jugoslavije. Povdarjam, da
smo aktivno sodelovali vsi, tedanji
desničarji in levičarji, in sicer vsak
po svojem: eni kot ministri in pover-
leniki, drugi kot poslanci in člani tzv.
narodnih svetov. Vse to je bilo poli-
tično delo, ki ga je treba obsoditi ali
odobriti za vse enako, ker smo delali
vsi isto: sodelovali smo z ostalimi
strankami svojega naroda, eni dali,
drugi manj časa.

Slovenski proletarijat stoji zopet
na razpotju, oziroma vrši se celo ce-
pitev tudi v formalnem oziru. Ulogi
sta sedaj zamenjani: bivša levica je
postala desnica in bivša desnica se
je izpremenila v levico. Kaj se je
zgodilo? Izostal je končni politični
uspeh: volitve v občine in ustavo-
tvorno skupščino, ker je naša parla-

mentarna taktika slonele na krivih
premisah: napaka namreč ni bila v
načelu, ampak v tem, da je bila »že-
lla oče misli«. Izmed njih, ki sedaj
načelno obsodijo to taktiko, napadajo
nekateri tudi svoje lastno načelo, ki
so mu nekaj časa sami služili in s te-
ga stališča delali očitke taktiki, ki ni
hotela takoli priznavati njih načela.
Razložno povedano: marsikak levi-
čar iz leta 1920, očita tudi sebi desni-
čarstvo iz 1918. in 1919. leta!

In vprašanje udeležitve z osta-
limi socialističnimi strankami Jugos-
lavije? Poudarjam, da je bil po mo-
jih informacijah način dosežanega
uveljavljanja napačen, ker se niso
vzela vsi z nami ne, pozajanja za
brodski oziroma belzajski kongres,
ampak bi se bilo nekaj dekretiralo
brez priprave, z drugimi besedami
uveljavljanje naj bi se bilo izvršilo oči
znaj na znotraj in ne narobe, prav
tako, kakor je bilo n. pr. pri prvi in-
ternacionalni, ki ni uspela.

Slovensi smo sicer v teoriji dosti-
krat in napačno govorili o revoluciji,
a v praksi smo delali reformistično,
zlasti na gospodarskem polju. Kljub
vsem izjemam, le vendar temeljna
misel marksizma evolucijonizem na-
proti Bakuninovemu revolucioniz-
mu in raznim podžmizom. Marksizem
ima ravno to zgodovinsko zaslugi,
da je dovedel socialno gibanje do
spoznanja, po katerem se revolucije
ne delajo in da je revolucija zadnji
čimbelj v razvoju.

Po vojni te doseglo mnogo novin-
cev v slovensko socialistično giban-
je, ki nimajo nobene šole za seboj.
Tak element je vedno nevaren, ker
je nagnjen k anarhiji in puču. Poleg
tega so se vrstile med nas katilina-
rične osebnosti, ki nimajo ničesar
skupnega s socializmom. Po mojih
informacijah so tudi politični na-
sprotniki zanašali vedoma revolucij-
onarnost v delavsko gibanje, da ga
po kakih nepremišljenih korakih za-
tro ali vsaj oslabe. Vse to je v zvezi
s posledicami vojne in z zgledom
zlasti Rusije izpodkopavalo zaupanje
v dosežane metode, izrabljalo kon-
čni politični neuspeh parlamentarne
frakcije. Rešilna misel je postal komu-
nizem, ki ni nova, ampak stara
misel, kakor je staro človeštvo.

Socializem hoče urediti gospo-
darstvo tako, da ne bo služilo samo
poedincem, ampak celotni ki dela. Ka-
ko naj se to zgodi, kako daleč pojde
skupna last, kdo bi mogel to pove-
diti za vse čase in narode končno
veljavno, ko so razmere in ljudje
različni? Ne gre mi za besedo, am-
pak za njeno vsebino. Ako naj po-
menja komunizem absolutno gospo-
darsko enakost v produkciji in kon-

sumciji, potem je to nemogočnost,
ker ljudje niso bili, niso in ne bodo
absolutno enaki nikdar niti telesno
niti duševno. Ako naj znači komuniz-
em distribucijo po potrebi, potem
bo to zopet neenakost, ker imajo raz-
lični ljudje različne potrebe. Mislim,
da moramo vzeti za merilo delo, ki
pa zopet ne more biti enako, ker je
delovna sila pri raznih osebah razna.
Skratka: možna je samo neka rela-
tivna enakost ali boljše rečeno, to je
gospodarska in s tem socialna ena-
kopravnost.

Danes ima pač komunizem poli-
tičen pomen, ker gospodarsko socija-
lizem ni nujno komunizem in niti ni
možen v absolutnem smislu te besede.
Komunizem znači politično smer
in metodo boja v doseg socializma.
Ali bi bilo utemeljeno, da bi slepo po-
snemali to metodo ne glede na vse
življenjske pogoje svojega naroda in
nizogovora delavskega ljudstva? —
Menda ne, ker v svoji zemlji mora-

mo pokanjati korenine in iz svojih ta-
moramo rasti. Bilo bi pa na drugi
strani zopet napačno, ako ne bi upo-
števali izkušenj in pridobitev sosed-
nih narodov in držav, v kolikor od-
govarjajo našemu značaju in ustroju
ter v kolikor jih moremo udeležiti s
svojo močjo.

Potrebnimo izobrazbe in nra-
vnosti; zakaž ne pozabimo, da ni do-
voiti, ako ustvarimo socializem; tre-
ba ga le tudi ohraniti. Nov družabni
red mora biti boljši od starega; ali bi
bilo kaj pomaganega, ako bi ga mo-
rali vzdrževati z nasiljem in ne z za-
vestjo ljudstva? Zato ne zadoščajo
samo želje, ampak delo. Številna
masa prihaja pač v poštev s svojo
gnotno silo pri rušitvi, a za graditev
je treba duševne sile, to je volje in
znanja. Človeška prirodnost je pač
taka, da rada temle, a težko daje.
Ako misli slovenski proletarijat dru-
gače, potem se bojim, da dela skok
v temo... Dr. Drag. Lončar.

Avstrijska republika in Italija.

Avstrijska republika ima prav po-
sebno hudo prehranjevalno krizo,
kar je povsem naravno z ozirom na
nile lago. Obkoljena je ta republika
od držav, ki so ji nasprotne in delo-
ma same trpe pomankanje, kar pa
ima preveč, pa prodajo za dobro
valuto drugim državam, ne pa av-
strijski republiki. Ki le v kritičnem
položaju. Avstrijska republika je gle-
de na pridelovalne živile pasivna in
dasi je razmeroma precel industrijs-
ka država, se ne more gospodarsko
razvijati, dokler ne dobi surovine in
premož za industrijo. Stela bi ta de-
želica nekaj je takrat, če se nasloni
na Nemčijo, kar ti pa prepoveduje
šentgermanska mirovna pogodba.

V tem neprijetnem položaju je
morala republika iskati stike s so-
sednjinimi državami, in sicer s tistimi,
ki bi ji udeležili dobavljati v prvi vr-
sti živile: in tu prihaja v poštev le
Italija, preko katere se to lahko zgo-
di. Da bo Italija zahtevala gospo-
darsko-politične koncesije glede na av-
strijsko republiko in na Jugoslavijo v
svoji dobiček, o tem ne dvomimo. Za-
to pa tudi mislimo, da je gospo-
darsko, politično in pametno, če se od-
rekanje ožjim stikom s podonavskimi
državami.

Avstrijski kancler s. dr. Renner
je zato potoval v Italijo, da reši pre-
bivalstvo gladi in utrdi gospodarske
odnose z Italijo, ker je sedaj mogo-
ča edina ta pot. Italija je obljubila
20.000 ton žita ali moke, ki ga bo od-
stopila od ameriške pošiljatve in če
bi to ne zadoščalo, bo storila še več.
Koncesije je dala tudi glede dolgov,
ki so le imeli v denarju ali blagu Av-
striji pred vojo v Italiji. Prvotno je

bilo določeno, da se ta dolg plača po
mirovnem kursu, kar bi znašalo de-
setkratni prvotni znesek. Ta dolg se
bo odplačeval sedaj v predvojnem
znesku in v obrokih, oziroma po po-
sebnem kompenzacijskem dogovoru.
Vse to bo nekoliko olajšalo gospo-
darski položaj in dvignilo avstrijsko
valuto. Glede trgovine se dovoljuje
medsebojno neovirano trgovanje.
Italija obljubila, da zgradi v kratkem
predlisko železnico, da izredne ugod-
nosti za avstrijsko trgovino v Trstu
in preskri premož za vlake iz Av-
strije v Italijo.

Italija je torej dala avstrijski re-
publiki iz kosmopolitičnih razlogov
koncesije preko šentgermanske po-
godbe, ki še niti ni podpisana. Ta
sporazum, ki utegne vsaj nekoliko
olajšati budo v Avstriji, nam doka-
zuje, da je s tem prenehal dikta-
tarni zmagovalec, zloraba zmage v ško-
do ljudstva.

Politika Rennerjeva sicer ne uga-
la krščanskim socialcem in klerikal-
cem, ker so ti stari sovražniki Italije,
kakor je bila Italija sovražnica habs-
burške države, Italija je »oropala«
cerkev za državo in Habsburgovci
so imeli boje z Italijo zaradi Benečije
in Lombardije, pa tudi Trst in Tri-
dent so hoteli imeti Italijani, ki sta
bila do vojne pri habsburški državi.
To pot je mogla nastopiti le republi-
ka, ki zavrača krivice prejšnjih sto-
letij in ki stoji mnogo bližje Gariba-
ldiju in Mazziniju kakor Radeckemu
ali Habsburgovcu Albrehtu. Naše
stališče mora biti, da se ljudstva po-
sameznih narodov zbližajo: vojna jih
je razcepila, a mir jih mora združiti.
Povsem drugače je v Nemčiji.

Tam hoče Francozi nadaljevati
svojo politiko meča, uničiti hočejo
Nemčijo popolnoma ter orirati Rusijo
v razvoju. Anglija in Italija pa čutita
grozovito nevarnost, da če se popol-
noma uniči srednja in vzhodna Evro-
pa, njih industrija propade. Zaradi
tega hočeta, da se srednji in vzhodni
Evropi pomaga pri gospodarskem
razvoju. Konferenca v San Remu
reši tudi to vprašanje.

Čas je žel!

Italijanska socialna demokracija za
pošten sporazum z Jugoslavijo.

Trst, 15. aprila. (Izv. poročilo.)
Z ozirom na bližajoči se direktni
sporazum Italije z Jugosloveni pri-
občute »H Lavoratore« lednat, pre-
cizen uvodnik o sporazumu pod na-
slovom »Čas je!« List izvala:

Prejšnji dan smo prelieli vest, v
katero nam je bilo v resnici težko
verjeti, ne zato, ker ne dvomimo v
resnost našega rimskega poročeval-
ca, ki to je nam bil brzoglavil, ampak
zato, ker so po poteku sedemdesetih
mesecev od poloma centralnih držav
naše vlade, ki bi nam morale dati
mir, pokazale svojo absolutno ne-
delavnost na tako lasen način, da
moramo ne samo dvomiti, da bi kdaj
dosegli »zmagoviti mir«, v na-
cionalističnem smislu, v katerega
nismo nikdar verovali, ampak tudi
dvomiti, da bi dosegli kakoršenkoli-
si bodi mir, mir, ki bi vsaj provizo-
rično končal nevzdržljivi položaj in
odstranil birokratično-volaški kaos,
vsled česar smo v nevarnosti, da
se utopimo.

Od prvih dni pramirja dalje smo
jasno začrtali svoje stališče o načinu
rešitve nacionalnega vprašanja v na-
ši zemlji: direktna poravnala z Jugo-
sloveni o temelju medsebojnega spo-
razuma, da je na eni strani anektiranih
tem manj Slovanov in na drugi
strani čim manj Italijanov.

Toda živeli smo v dobi, v kateri
je nacionalizem prehal iz enega
epileptičnega napada v drugega. V
Italiji ni le zahteval Reke in Zadra,
ampak tudi Šibenik in Split, potem
Dubrovnik in slednji Kotor; Jugo-
sloveni, po njih pesmi »abissus ab-
issum invocant« — pa so zahtevali
Čedad in Videm in celo črto Tilen-
ta. Vsak glas prilaznosti je bil ud-
žen. Cenzura je zverinsko divjala
proti vsakemu poudarku »popustljivi-
vosti«. Bisolati. Salvemini in drugi
intervencionisti, ki so se hoteli za-
dovoljiti samo z Reko in Zadrom, so
bili proglašeni za nič manj kot izda-
jalce. Orlando in Sonnino sta indig-
nirano zavrnila, da bi se pritegnili
k razpravam četvorice tudi Jugo-
slovenski delegati, ker »Italija se ni

LISTEK.

Ant. P. Čehov:

Soseda.

(Poslovenil Fram Pogajnik.)

(Dalle.)

Ologlav, v bombazasti sranci in
v škornjih te korakal Vlasič proti
dvoriščnim vratom, upognjen pod
dežjem: za njim je nesel delavec klad-
ivo in skrinjico z žebili. Nemara sta
popravila oknice, ki jih je metal vo-
jer sem in tja. Ko je Vlasič zapazil
Petra, je obstal.

»Ti si?« je izpregovoril in se na-
smehnil.

»Da, prišel sem, kakor vidiš...«
je tiho odvrnil Peter Mihalič in z
obema rokama otrsai se sebe dežev-
ne kaplje.

»No, dobro! Me zelo veseli!« je
nadaleval Vlasič, a roke mu ni po-
dal. Očividno se ni mogel odločiti in
je čakal, da mu to ponudi Peter Mi-
halič. »Ovso bo dež koristil,« je de-
lal in se ozrl na nebo.

»Da.«
»Molče sta stopila v hišo. Iz pred-
sobe so držala vrata na desno v dru-

go predsobo in potem v dvorano, na
levo pa v sobico, kjer je pozimi sta-
noval oskrbnik. Peter Mihalič in
Vlasič sta stopila v to sobo.

»Kje te je ntel dež?« je vprašal
Vlasič.

»Ne daleč, skoro pri hiši.«

Peter Mihalič je sedel na poste-
ljo. Prijetno mu je bilo, da je šumel
dež in da je bila soba temna. Tako je
bilo bolje: ni bilo tako mučno in ni
bilo treba gledati drugemu v obraz.
Nič več ni jezen, pač pa sta se ga po-
lotila strah in žalost nad samim se-
boj. Čutil je, da je slabo začel in da
se iz tega ne izčimni nič pametnega.

Oba sta nekaj časa molčala in se
delala, kakor da prisluškujeta dežju.

»Hvala ti,« je začel Vlasič in za-
kašljal. »Zelo sem ti hvaležen, da si
prišel. To je velikodušno in plemen-
ito od tebe. Razumem te in visoko
ceniim, veruj mi! Veruj mi!«

Pogledal je skozi okno in, stoječ
sredi izbe, nadaleval:

»Vse se je vršilo tako tajno, ka-
kor da bi ti bila skrivala. Zavest, da
sva te morda užalila in da se jezíš, je
ležala kakor senca na našini sreči. A,
dovoli mi, da se ti opravičim! Nisva
skrivoma delala iz neznanja do te-

be. Najprej se je to zgodilo nenada-
no, kakor v navdahnemtu. In razmiš-
ljati ni bilo časa. Drugič pa je bila to
intimna, kočljiva stvar... in ni se
namo zdelo umestno, zaupati jo
tretji osebi, najsi nama je bila tako
blizu kakor ti. Glavno je, da sva
predvsem računala na tvojo veliko-
dušnost, ti najblajši, najplemenitejši
človek! Jaz sem ti neskončno hvale-
žen. Ako boš kdaj potreboval mofe-
ga življenja, pridi in ga vzemi!«

Vlasič je govoril v tihem, globo-
kem basu, kakor bi pel: bil je videti
razburjen. Peter Mihalič se je spomi-
nil, da je sedel na njem vrsto govo-
riti in da bi poslušanje in mofe po-
menila zant izigravanje najblajšega
in najplemenitejšega dobričine, a on
ni prišel semkaj iz tega namena. Ur-
no se je dvignil ter delal polglasno in
prijazno:

»Poslušaj, Gregor. Ljubil sem te
in ne mogel bi želiti sestrí boššega
moža od tebe; a to, kar se je zgodilo,
je grozno! Strašno misliti!«

»Zakaj strašno?« je vprašal Vla-
sič s tresočim glasom. »Bilo bi stra-
šno, ako bi ravnala slabo; tega pa
vendar ni bilo.«

»Čuj me, Gregor! Sam veš, da
sem brez predsodkov: a oprosti, da
sem odkritosrčen: po mojem mnenju
sta postopala sebično. Seveda tega
ne povem žni, to bi jo užalilo, toda
ti moraš vedeti; mati trpi toliko, da
ne morem povedati.«

»Da, to je hudo,« je vzdihnil Vla-
sič. To sva slutila, Petruša, toda kaj
sva hotela? Ako tvoje postopanje
koga žali, se to še ne pravi, da je sla-
bo. — Kaj hoteli! Vsak tvoj resen
korak mora koga žaliti. Ako bi šel ti
v boji za svobodo, bi tvoja mati prav-
tako trpela. Kaj tedaj storiti! Komur
je mir svojih bližnjih nad vse, ta se
mora popolnoma odpovedati ideal-
nemu življenju.

Mimo okna je svignil blisk in tu
blesk je Vlasiču nekako izpremenil
tok misli. Sedel je k Petru Mihaliču
in fel govoriti o stvarih, ki niso spa-
dale sem.

»Petruša,« je dejal. »Jaz obožu-
jem tvojo sestro. Ko sem prihajal k
tebi, sem vedno imel občutek, kakor
da grem k molitvi in jaz sem v res-
nici k njej molil. Sedaj raste moje
oboževanje dan nadan. Ona mi je več
od žene! Več! (Vlasič je zakrilil z
reko.) Ona mi je svetnica. Kar živi

pri meni, hodim v svojo hišo kakor v
svetišče. To je izredna, nenavadna,
najplemenitejša ženska.

»Aha, za tem grinom tiči zalec!«
je mislil Peter Mihalič: beseda
»ženska« mu ni ugajala.

»Čemu pa ne skleneta rednega
zakona?« je vprašal. »Koliko zahte-
va tvoja žena za ločitev?«

»Petinsedemdeset tisoč.«

»Mnogo! Ali nič ne poudisti.«

»Niti kopejke. To ti je, brate, stra-
šna ženska!« je vzdihnil Vlasič. Prej
ti nisem nikdar o njej govoril, ker mi
je bilo zoperno: sedaj pa je nanesla
prilika, da se je spominjam. Vzel sem
jo, ker sem se hotel tisti trenotek po-
kazati dobrega, poštenega človeka.

V našem polku, ako se zanimaš za
podrobnosti, je batalionski poveljnik
občeval z 18letno devojko, ki, z eno
besedo, zapeljal, živel z njo dva me-
seca in zavrgel. Nahajala se je, brate,
v strašnem stanju. Da se je vr-
nila k roditeljem, bi je ne sprejeli
lubimec jo je zapustil, kaj je hotela,
sta je pred volašnico in se ponujala.
Tovariši pri polku so bili ogorčeni.
Sami niso bili svetniki, a ta podost-
ih je bodla v oči. Razentega bata-
lionskega poveljnika ni mogel prepti

priznala jugoslovenske države. Konečno nam je cenzura celo prepovedala zapisati besedo »jugoslovija«. Morali smo pisati od slučaja do slučaja: Srbija, Hrvatska ali Slovenija. Jugoslovija ni smela eksistirati!

Članek karakterizira hujšajočo Orlando in Sonnino vladno ter ne polom. Omenja, kako je skušala Italija za nos voditi pariško konferenco glede Reke z falzificiranim plebiscitom, katerega ni nihče sprejel za resničnega. Konečno proti junu lanskega leta je zbornica imela v sebi toliko moralne sile in je poznala dva nečedna človeka, ki sta prizadejala Italiji toliko škodo. Po kratki karakterizaciji prejšnje Nitti-jeve vlade zaključuje članek:

»Konečno je bil Nitti po več kot enoletni zamudi prisiljen od okoliščin ubrati nova potta, potta direktnega porazuma z Jugoslovenci. V tem trenutku nečemo razmišljati o velikanski, neopremljivi škodi, ki jo je imela Italija, posebno pa naša pokrajina, od zmedene politike Orlando in Sonnina (pride dan obračuna), hočemo izraziti le nado, da bo sporazum sprejel in mir v čim najkrajšem času sprejel.

In v tem morda odločilnem trenutku je treba poudarjati, da je za Italijo absolutna potreba, vzpostaviti pristranske odnose z Jugoslovenci. Prilatelstvo z Jugoslovenci pomenja zagotovljen mir na vzhodnih mejah in na jadrani, pomenja olajšanje razoroženosti, pospešitev trgovine in gospodarski napredek; nepriateljstvo pa pomenja večno sovražno razpoloženje, militarizem, zastoj trgovine, budo.

Tisočkrat boljše — prilatelstvo z Jugoslovenci brez Reke, kot Reka s sovražnim Jugoslovencem.

Kaleidoskop „Večernega lista“.

Draginja.

Ker draginja narašča, se mora priti klerikalno časopisje z demagogijo in lažmi. To smo že povedali večkrat, da bi bilo nepotrebno praviti, ker razumen čitatelj itak ve, koliko vere sme imeti v klerikalno časopisje. O draginji pravi »Večerni list«, da jo je zakrivila prejšnja vlada. Seveda je to laž. Draginja so zakrivilo oduhu in tisti, ki so oduhom odprli vrata. Kdo je bil tisti, vedo klerikalci prav dobro. To je politični greh Korošcev. Če na vzamemo stvar z gospodarskega stališča, je pa taka: Naša krona in tudi dinar nimata vrednosti v inozemstvu. Ako hočemo, da pomeha ta draginja in zlasti tihotapstvo in oduhu, se bodo morale naše cene dvigniti, da bodo enake s cenami v inozemstvu. Če se to uresniči, odpade tihotapstvo in verižništvo samo od sebe, ker bi se več ne izplačalo. Pri tem pa trpi delavstvo, ako se ne zvišajo plače. Stališče, da se v enakem razmerju zvišajo tudi delavske plače, je edina delna od pomoči, ker bodo cene itak še šle kvišku. Tak je stvaren položaj, vse drugo je v teh gospodarskih razmerah nezmožno. V poštev bi prihajala le še večja produkcija. — Sicer pa, gospodje, vsaj ste na vladi, storite kaj! Vsaj doslej niste storili nič drugega, kakor da ste železničarjem poslabšali službene razmere in tobačnemu delavstvu nočete dovoliti niti minimalnih zahtev. In tudi draginjska enketa v Ljubljani je premostrvala vse kaj drugega kakor omilenje dragine.

nihče pri polku. Da bi ga osramotili, razumeš, so jeli vsi nejevolni praporščaki in podčastniki s polu zbirati denar za nesrečno deklico. In glej, ko smo se mi mlajši častniki zbrali k posvetovanju in smo začeli dajati, ta po pet, oni po deset rublev, me je zapelo v glavi. Prišla se mi je zdela nad vse primerna za plemenito delo Planil sem k deklici in ji v topkih besedah izrazil svojo sočutje. In ko sem šel proti njej ter pozneje, ko sem z njo govoril, sem jo kot ponižano in razžaljeno gorečo ljubil. Da, končalo se je tako, da sem jo čez teden dni zasnuhil. Povelništvo in tovariši so menili, da se moj zakon ne sklada s častniškim dostojanstvom, kar me je še bolj razvnelo. Vseled tega sem napisal dolgo pismo, razumeš, v katerem sem dokazal, da bi moje delanje moralo biti zapisano v zgodovini polka z zlatimi črkami in shranjeno. Pismo sem poslal poveljniku, a kopije tovarišem. No, sedaj se je začelo in padalo so pikre besede. Prosili so me, naj zapustim polk. — Nastavek sem nekam založil in ti ga dam o priliki prečitat. Pisan je z globokim čustvom. Uvidel boš, kake poštene, svetle trenutke sem tedaj preživel.

Nove zahteve tobačnega delavstva.

V tobačni tovarni ljubljanski je stavka. V stavki je moško delavstvo. Uprava monopolov je dovolila 75%, dočim so znašale zahteve 100%. To sporočilo so vzeli krščanske ženske v tobačni tovarni na znanje ter stavilo novo spomenico, da se zvišajo temeljne plače za 100% in nove draginjske doklade za 125%. To spomenico so stavile zaradi tega, da bi se delavke ne pridružile moškemu delavstvu, ki so ostali pri zahtevah.

Prod državi.

Železničarska stavka je proti državi, pravi »Večerni list«. Brezvestna in nevarna stavka, pravi dalje, ker bo povzročila pomanjkanje živi. Ne pove pa »Večerni list«, če ni silo brezvestno in nevarno, ker je Korošec kot železniški minister znižal plače in podaljšal delovni čas železničarjem. Tudi njima »Večerni list« srca za železničarje.

Gospodarstvo v kemični tovarni v Mostah.

Ob polomu stare Avstrije je prešlo več podjetij, ki so last tujih državljanov in med njimi tudi kemična tovarna v Mostah, v oblast, oziroma pod nadzorstvo narodne vlade. Ta podjetja vodi sedaj poseben od vlade postavljeni skvesterijat. Kako se ta podjetja vodi, nam najboljše pred očuje ravno kemična tovarna v Mostah.

Za izdelke, ki se v tej tovarni proizvajajo, se nahajajo potrebne surovine v Jugosloviji vsaj v pretežni večini, torej doma, a vžice temu stoji tovarna z malo izjemo že skoro dve leti. Izgovor o pomanjkanju surovin torej nikakor na velja, treba je samo potrebne energije in zmožnosti v gospodarstvu. Surovine, kakor že rečeno, se nahajajo torej doma, na primer lužni kamen, ki ga v tej tovarni rabijo v svojo produkcijo, se izdeluje v Bosni. Ta se pa potom raznih verižnikov izvažajo v druge države. Mislimo, da bi ga tudi za tovarno v lastni državi lahko dobili.

Zveplena kislina, ki se proizvaja v firastniku, bi se tudi lahko dobila. Če je to dovolj za izvažanje v Nem. Avstrijo. Isto je tudi z rudo boksit. V Jugosloviji ga je dovolj, samo treba je volje in vpoštovanja interese za domačo industrijo. To so tri glavne vrste surovin, ki se nahajajo doma in ki se jih v prvi vrsti rabi v tej tovarni. Drugega blaga, ki prihaja tukaj v poštev, ne bomo naštevali, ki če ga ni doma, se ga ne z velikimi težavami lahko dobi iz tujih držav.

Kako pa je z izdelki te tovarne. V tej tovarni se v prvi vrsti proizvaja kalcid, galun in sulfat. Kalcid, ki ga rabijo za izdelovanje aluminija, ne moremo rabiti doma, ker nimamo dosejal Jugoslovija tovarne za izdel-

ovanje aluminija. Po našem mnenju, če ga nočemo prodati za slabe nemškoavstrijske krome, kamor se blago lahko izvažajo, naj se ga da kot kompenzacijsko blago za stroje in drugo blago, ki ga naša industrija rabi. Ali če se tega neče ali ne more, naj se stoji v dogovor z dotičnimi tovarni, ki nam lahko za primerne cene iz tega blaga izdelajo aluminij predvsem aluminijevo žico, katere tako primanjkuje pri naših električnih napravah. Sedaj se nahaja v tovarni okoli petdeset vagonov že izgotovljenega blaga, ki ga bo treba še enkrat žgati, ker je vsled dolgega ležanja že pokvarjeno.

Izdelovanje galuna in sulfata je danes nemogoče, ker manjka potrebnih bakrenih kotlov, ki so bili med vojno vzeti iz tovarne. Tudi to bi se bilo lahko že dobilo, in sicer za primerno ceno. Naša industrija, predvsem papirniškainustrijska, trpi na pomanjkanju sulfata in galuna, ki jih mora za visoke cene dobavljati iz tujih držav. Takšen je torej položaj.

Delavstvo te tovarne naj vsled nezmožnosti ali malomarnosti gotovih faktorjev trpi na pomanjkanju zaslužka vsled nezaposlenosti.

Tudi tovarna sama kot taka se nahaja v takem stanju, da je pričakovati, da se lepega dne porušijo strehe na glavo delavcem. Gospodje, tako gospodarstvo je sramota za razvoj naše industrije, je greh storjen na narodnem gospodarstvu in nesramno uničevanje delavske eksistence. Razume se samo ob sebi, da se s takim gospodarstvom izpostavlja delavstvo največji bedi, kajti gotovo je, če naša industrija hlra, tudi delavstvo nima potrebnega zaslužka.

Gospodje, ključemo Vam, napravite red, kajti delavstvo vas obtožuje!

vest, da so Italijani po angleški brzojavni agenturi objavili v londonskih listih, da je jadransko vprašanje že rešeno, in sicer na ta način, da dobi Italija suvereniteto nad Reko, dočim dobi Jugoslovija Sušak in Volosko, a Opotija pripade Italiji.

ITALIJANSKI MINISTRSKI SVET.

LDU. Split, 15. (DDU.) »Epoca« poroča o poslednjem ministrskem svetu, kateremu so prisostvovali vsi ministri ter načelniki generalnega štaba vojske in mornarice, general Badochio in admiral Acten. da se je bavil zlasti z enim problemom, ki se bodo razpravljali na sestanku v San Remu, katerega se udeležijo tudi načelniki zaveznih generalnih štabov. »Epoca« veli, da Nitti sporazumno s tovarni ni nehal iskati rešitve jadranskega vprašanja ter da je dosegel sporazum z Jugoslovenci. Danes se je govorilo, da vrhovnemu svetu ne bo preostajalo drugega kot vzeti ta sporazum za znanje. Ministri so bili davi zelo rezervirani glede tega vprašanja. Nekateri tudi ne prikrivajo možnosti, da se sporazum v zadnjem trenutku utesne izločeviti. Sporazum bi imel zagotoviti Italiji njen položaj zlasti z ozirom na trgovinske odnose ter bi ji domneval, da v najkrajšem času preko Jugoslovije prevzame na Balkanu ono mesto, ki ga ji svetuje njen gospodarski položaj.

DEMISIJA ČEHOSLOVAŠKE VLADE SPREJETA.

LDU. Praga, 15. (ČTU.) Predsednik Masaryk je sprejel demisijo vlade in je naprosil ministrskega predsednika in druge člane kabineta, naj ostanejo na svojem mestu in naj nadaljuje svoje posle, dokler se ne imenuje nova vlada.

Delavstvu!

V oklicu na delavstvo pravi »Večerni list«, da je delavstvo tudi samo krivo, ker se vedno preklaja med seboj, ter drug drugemu podira organizacije, kadar gre za skupne koristi namesto, da bi skupno nastopilo. Dajte pravi: ali se nočete organizirati kakor tovarnarji in kapitalisti, trgovci in druga podjetja brez razlike vere, narodnosti ali drugih nasprotujočih načel? — Kaj pa je pisal o stavki železničarjev in tobačnega delavstva?

Splošna stavka v Belgiji.

Krščanske organizacije v Belgiji že sedaj agitirajo proti praznovanju prvega maja.

V eni sami številki »Večernega lista« najdemo toliko nasprotij. V vsakem odstavku zagovarja list drugače stališče. Kaj je namen? Urednik si misli: vsakemu nekaj, več trditve če bo v listu, več pritrjevanja, za laži in demagogijo se pa itak njih ljudje ne menijo.

PROTEST ČEHOSLOVAŠKE.

LDU. Praga, 15. (ČTU.) Čehoslovaška vlada je v Parizu energično protestirala proti pogojem, ki jih je plebiscitna komisija v Tešinu sklenila glede ljudskega glasovanja in je zahtevala, naj se izpremenijo določbe te komisije.

Železničarska stavka v Sardiniji.

LDU. Split, 15. (DDU.) Rimski listi javljajo iz Sassarija, da so na Sardiniji proglasili v nedeljo splošno stavko vseh železničarjev. Vsi vlaki so ustavljeni. Prekinjen je tudi vsak promet med kontinentom in Sardinijo.

Belgija bo zastopana v San Remu.

LDU. Lyon, 16. (Brezličica.) Italijanska vlada je povabila belgijsko vlado, naj pošlje svoje zastopnike na konferenco v San Remu. Belgijo bosta zastopala minister za zunanje stvari Hymans in trgovinski minister Jaspar.

STAVKA V ZEDINJENIH DRŽAVAH.

LDU. New York, 15. (DunkU-Reuters). Položaj zaradi stavke je na vzhodu jako resen. Okoli 10.000 mož je ustavilo delo. Na zapadu se je položaj izboljšal. V Chicagu se je 10.000 skladiščnih delavcev vrnilo k delu. Železniški promet v okolici New Yorka se deloma vzdržuje.

MUSTAFA KEMAL VELIKI VEZIR.

LDU. Pariz, 15. (DunkU-Agence Havas). Po poročilu lista »Times« iz Carigrada se je Mustafa Kemal paša proglasil za velikega vezirja nove vlade v Anatoliji. Kakor javlja »Morning Post«, so boljševiki sklenili dogovor z Mustafom Kemal pašo. Po drugem poročilu tega lista se pričakuje v kratkem napad na Batum.

Položaj železničarske stavke.

Prvi dan splošne železničarske stavke v Ljubljani je potekel povsem mirno. Absolutno nobenega izgrede ni beležiti. Železničarji, zavedajoči se resnosti položaja, so ves dan ostali nekateri na straži, drugi na opazovaliških, tretji pa so v prilateljskih skupinah razpravljali o razglasu dravske divizije. Enodušno so obhajali ta korak. Padle so proti temu ostre kritike, češ, mirnemu delavstvu, pošteno se borečemu za eksistenco potom dovoljenih sredstev, grozi kapitalistična vlada z oboroženo silo, dočim ščiti in varuje razno verižniško-kapitalistično družalo. Ne-ki železničar je ironično pripomnil: Generali naj pošljejo na železnice tiste izlikane fantiče, ki se v rdečih hlačah postavljajo pred pošto. Tiste voje akademike. Naj tudi oni delajo, ne samo postopajo. — V položaju so se zvršili na strani »Zvezarjev« značilen, principijelen preokret. Zveza je odločena, voditi pasivno taktiko toliko časa, da se ugodni njihovim zahtevam.

PRVI DAN ŽELEZNIČARSKA STAVKE — VOJAŠKI RAZGLAS.

LDU. Ljubljana, 16. Obratno ravnanje vojske in železnice in inspektorat državnih železnic sta prešla od načelnika železniškega oddelka vrhovne komande obvestilo, v katerem se opozarja, da mobilno stanje še ni prenehalo in da se na podlagi člena 14. privremene uredbe o organizaciji in formiranju železnic v kraljestvu Srbov, Hrvatov in Slovencev objavljene v »Službenih Novinah« št. 1 od 12. januarja 1919, smatra železničarska stavka kot upor v vojski in se kaznuje pred vojnim sodiščem. Obe ravnateljstva sta dobili nalogo, da ta proglas takoj brzojavno sporočita vsem službenim mestom in da z ozirom na gornje opozorilo razglasita vsem železničarskim uslužbencem, da se vsi stavkajoči železničarji pozivajo, naj se takoj vrnejo na delo in zopet nastopijo službo.

(Gori citirani člen 14. se glasi v originalu: »Za vse izgrede neposlušnosti in nepravilno vršenje službe do svsršetka demobilizacije vse eksekutivno železniško osebje in opšte potpada pod vojno disciplino in vojno sudstvo.«)

Obratno ravnateljstvo južne železnice in inspektorat državnih železnic sta izdala gornji razglas vsem službenim mestom in po vseh progah svolega obrata.

Novice.

— Produkcija premoga v Jugosloviji je glezom statistike krog 3 milijone ton letno; od teh 1 milijon v Sloveniji, 1 milijon v Bosni, 800.000 na

Hrvatskem, 120.000 v Srbiji in 70.000 v Pečuhu.

— Poizkušeni samomor vsled poverjenja. Blagajnik železniškega ministrstva v Belgradu, Perivoj Zarič, je v četrtek 15. t. m. poizkušal izvršiti samomor v kopališču v Dušanovi ul. s tem, da si je hotel prerazati vrat. Ker mu to ni uspelo, se je sam prijavil policiji. Povečal je, da hotel izvršiti samomor, ker mu v blagajniškem izkazu manjka 400.000 dinarjev, ki jih je zaigral z železniškim uradnikom Stojkovičem in znanim igralcem iz Pančeva, Popovićem. Skupaj s svojim denarjem je izgubil 505.000 dinarjev.

— Hrvatska industrija vsled političnosti raznih akcijskih družb, predvsem na židovskih, napreduje. Ustanovilo se je že mnogo novih tovarnih in podjetij druge vrste. V Osijeku so zopet snuje nova tovarna, onovale se jih je na tako v Osijeku, kakor po drugih hrvatskih krajih že zelo mnogo. Zdi se, da je za industrijo v Sloveniji, ki je pasivna dežela, to opomin, ki bi ga bilo treba upoštevati.

— Poblijanje analfabetizma na Hrvatskem je rodilo, kakor poročajo hrvatski listi, že precej uspeha. Mala nbecebarska učna knjiga za odrasle je izšla pravkar že v svoji četrti izdaji.

— Ruski begunci v Belgradu so povzročili tam ne samo še večje pomanjkanje stanovanj, temveč so v veliko množino ruskih rublev, ki so jih zamenjali za dinarje, povzročili dvig cen.

— »Pojdi k Francu Jozeju« je rekel predsednik bosanske vlade, dr. Skrič, nekemu invalidu, ki je prošil pri njem podpore. Brez komentarja.

— Ponosrečena goljufija s sladkorjem. V Sisku je ponajl nekdo, ki se je izdal za trgovca A. Kaspret iz Maribora, tvrdil Teslić pet vagonov sladkorja. Posrečilo se mu je, da je izvalil predplačila 160.000 K. Ko pa je tvrdka izvedela telefoničnim putem iz Maribora, da je stvar zgolj prevara, so goljufa že ob pravem času prišli v brzovlaku.

— Albanska vlada razpisala posojilo. Začasna albanska vlada v Tiranu je razpisala notranje posojilo dveh milijonov frankov. Obresti bodo znašale pet od sto.

— Gospodarska komisija za promet z novo žetvilo na Dunaju je za l. 1920/21. zopet sklenila sistem kontingentiranja.

— Ženske srednje šole na Dunaju, ki so bile dosedaj v privatnih rokah bodo poddrževale, ker bi jih sicer vsled razmer morali zapreti.

— Dr. Benedikt, znan poliliter, je 15. t. m. na Dunaju umrl za pljučnico.

— Italijanska letalca Cordesco in Grassi sta na poletu iz Rima ponesrečila pri Bužiru. Oba letalca sta mrtva.

— Požar. Listi javljajo, da je kraj Munkhof pri Sopronu s 160 hišami in 480 postranskimi poslopji pogorel. Rešili so samo cerkev in šolo. Človeških žrtev ni.

— Slovenec, župan v ameriškem mestu, V mestu Keewatin v severni Minnesoti je zopet izvoljen za župana Slovenec Jurij Matekovič. Po njegovim županovanjem se je mesto zelo povzdignilo.

— Otroška stavka. Dandanes že tudi otroci stavkajo. Francoski list »Matin« poroča, da so zastavljali otroci, ki so peli v cerkvi v Verdun — sur — je — Doubs in so zahtevali zvišanje plač.

— Zaradi Časnikarskega članka osem let teče. V Budimpešti je bil obsojen novinar Oskar Robert na osem let težke ječe, ker je za časa sovjetske vlade v nekem članku izrazil svoje mnenje, da bi bilo treba usmrčiti grofa Berchtolda, Burlana, Czernina, Hazata, Szumaya, Esterhazyja, Werke, Andrassyja, Apponyja in še par drugih.

— Kako se inserira? Ženska je objavila v nekem listu tak-le inserat: Čedna vdova sem. Moja doka je: 50 starih, suhih britanik, 100 viržink, vreča fine moke, 3 komade Schichtovega mila z »jelenom«, dva para moških čevljev ter tucat moških ovratnikov št. 41. Ceniene ponudbe pod geslom: »Proč s pantofloni«.

Ruska kočna na Pohorju (1250 m) se odpre začetkom maja.

— Kako dolgo vzdrlžijo mesne konserve? Danski raziskovalec se vernih pokrajnih Rasmussen poroča, da je pri nekem izletu s sammi na 81. stop. sev. širine pri Rtu Morton našel l. 1917. skladišče, napravljeno od ekspedicije pod kap. Naretona v l. 1875. in tu so bile še popolnoma zdrave mesne konserve stare 42 let.

Pristopajte k izobraževalni organizaciji »Svoboda«.

Odgovorni urednik: Jak. Venovec.
Tisk »Učitelj« tiskarne v Ljubljani.

Razglas.

Konkurenčni načrti za zgradbo uradnega posloja Trboveljske premogokopne družbe v Ljubljani bodo v smislu razpisnih določb razstavljeni javnosti v pogled v državni obrtni šoli v Ljubljani od 18. do 25. aprila t. l. v učni sobi številka 6—I nadstropje. Obisk je dovoljen v dobi razstave vsakega dne od 8—12 ure dopoldne in 2—6 ure popoldne. Projektanti osnutkov, ki niso bili odlikovani se vabijo, da izjavijo če želijo da se njih osnutki razstavijo pod njih imeni.

V Ljubljani, dne 18. aprila 1920.

Trboveljska premogokopna družba v Ljubljani.

Razglas.

Meseca maja 1920 se zopet prično v Ljubljani redni mesečni živinski sejmi in sicer vsako prvo in tretjo sredo v mesecu.

Prvi sejm za konje, govedo in prašiče bo v sredo, dne 5. maja 1920.

Mestni magistrat ljubljanski,
dne 14. aprila 1920.

Ljudska tiskarna Maribor

4. d. v Ljubljani

naznanja, da je kar najmoderneje opremljena in da izvršuje vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela.

Izvršuje:

knjige, brošure, računske zaključke, cenike, lepake, letake, vabila, trgovske račune, razpredelnice, pisma in zavitke, osmrtnice, posetnice itd. v eni ali več barvah od najfinejše do najpreprostejše vrste.

Vse liko in po zmernih cenah.

Konsumna društva, zavodi, organizacije, razna društva, trgovci in obrtniki! Priporočamo Vam, da se trdno oklenete te najbolj zmogljive tiskarne v Mariboru.

92

Svobodni ogled! Pohištvo. Ceniki zastoni!

Spalne, jedilne in gospodske sobe, kuhinjska oprava, podložki modroci, otomane, spalniki in dekoracijski divani, postelje, omare, mize in stoli iz mehkega in trdega lesa, železne postelje in umivalniki ter vse vrste lesenega, železnega in tapetiranega pohištva v vsakem slogu od proste do najfinejše izvršitve po — jako nizkih cenah pri trdnosti za pohištvo —

Karol Preis, Maribor, Stolni trg 6.

Mestni stavbenik Jaroslav Breuer

tehnična pisarna in stavbeno podjetje
Ljubljana, Vojaška ulica 16a (na Friškovicu)

Brzojav: Breuerstavba

Telefon šte. 447.

izvršuje vse nad in podtalne stavbe, kakor hiše vseh vrst, industrijske stavbe, železnice, ceste, železobetonске mostove, električne ter izdeluje vse v to stroko spadajoče načrte.

POZOR! Specijalne stavbe po njegovem patentu iz vollega zidovja 60%, prihranka danes najdražjega stavbenega materiala, to je opeke. Gradnja je v dveh mesecih po pričetku popolnoma suha in torej uporabna.

Semena za vrli kakor peteršilj, solatna pesa, majaron, cvetlice v najljepši izbiri na debelo in drobno priporočila: SEVER & KOMP., Ljubljana, Wolfova ulica št. 12. 406

Grah za seme kakor tudi za jelo po 9 K se dobi v trgovini s semeni SEVER & KOMP., Ljubljana, Wolfova ulica 12. 433

Lep čehulček liter po K 4, pri odjemu 10 litrov po K 3, se dobi v trgovini s semeni SEVER & KOMP., Ljubljana, Wolfova ulica 12.

Proda se skoro nova sobna kredenca iz orohovine, zelo masivna, z ogledali, marmornjem in brušenim steklom. Polze se v upravi „Naprej“.

Koncert eiganske godbe se vrši v nedeljo 18. t. m. v salonu gostilne „Dražek“ Bohoričeva ul. 9. Začetek ob 18. uri. Vstop prost.

Malo posetstvo 2 minuti od glavne zemlje in malo hišo na prodaj za zadnjo ceno 3000 K. Vpraša se pri gosp. Mariji Robič v Brezjem št. 17 p. Dobre pri Planini, Štajersko. 463

Kupi se železna Wertheim blagajna št. 3 ali 4. — Ponudbe na poštni predal št. 2. 460

Graveur

Anton

Černe

Ljubljana

Dvorčni trg 1.

Grafologična - pojasnilnica

Prezname strogo diskretno Odd. I: Brezobzirno presojanje značaja po vposlanih pisemskih izkušnjah, honorar K 10. — za Srbijo 4 D. Odd. II: Presojanje prošnje itd. honorar K 20. — za Srbijo 6 D. Odd. III: preiskava anonimnih pism in poverljivih listin: honorar K 100. — za Srbijo 26 D. 459

Marbreg. Grafologična pojasnilnica Marbreg, Slovenija.

Vsakovrstne slamnike

slamnate torbice (cekarje) predpražnike; vse različne slamnate izdelke, priporočila gospodom trgovcem in enjenemu občinstvu v obilno naročbo 314

FRANJO CERAR,

tovarna slamnikov v Stobu, p. Domžale pri Ljubljani.

LES

rezan, tesan, okrogel, kupuje 126

„SEVER“

društvo tesnih industrijalcev dravske doline MARIBOR, Tegetthofova cesta št. 43.

Staro železo

plačuje po najvišjih cenah

FR. STUPICA
trgovina z železino v Ljubljani.

KAJO DELIC,
zlatar in draguljar

Ljubljana, Vojkova ul. 4
priporočila svojo

zlatarsko in draguljarsko delavnico za nova dela in popravila vsake vrste, kakor tudi za pozlatovanje in posrebovanje. V zalogi ima zlatnine in srebrnine, poročne prstane po vseh uzorcih in merah, uhane i. t. d. Kupuje tudi zlato in srebro ter plačuje po najvišjih cenah, ali pa izmenjava za novo blago.

Kava, čaj

Čokolada
Kakao
Bonbone
Kavni pridatek
Konjak
Rum
Likerje
Šampanjec
Namizna vina
Mandelne
Rozine
Paradižnik
Riž
Slive
Dišave

razpošilja po celem kralj.
JOSIP FABIANI, Ljubljana,
Prešernova ulica 54.

Vino

zajamčeno pristno

spodnještajersko

belo in rdeče
letnik 1919

nudi na vagone po ceni

od K 14 naprej

M. Missia, Gabernik, Poljčane.

MONSIEUR! MADAME!

Pour votre toilette prenez de:

GOSPODI! GOSPA!

Za Vašo toiletto jemljite

Eau de cologne -Driay- kolinsko vodo
en litre et flacon de 120 g v litrah in steklenicah po 120 g

Vente en gros pour SHS

Prodaja na debelo v SHS

Ljubljana R. Driay, Pred Škofijo 21 Ljubljana

Skaboform se zopet dobiva!

Proti srbenju, svrabu, lišajem, nečistostim kože zahtevajte v najbližnji lekarni preizkušeno in zdravniško priporočeno dr. Flescha orig. Skaboformovo mazilo.

Ne maže, ne pušča barve, brez duha. Po vteranju puder „Skaboform“. Dobiva se po vseh lekarnah. — Generalna zaloga za Ljubljano in okolico

Rihard Sušnik pri „Zlatem jelenu“ IV., Marijin trg.

Čevlje obleko

Najceneje!

Solidno! perilo
potne košare, torbice za trg in raznovrstne drobnarije priporočila

JAKOB LAH
Glavni trg 2, Maribor.

Proti sladkorni bolezni, bolezni jeter in ledic, oteklini želodca in čreves, kroničnemu katarju želodca in čreves, želodčnemu kamenu, hemeroidom in bolezni mehurja, pulki in debelosti, je najboljšje sredstvo naravna zdravilna mineralna voda **rogaška slatina**.

Rogaška slatina

največje in najmodernejšo zdravilišče v Jugoslaviji, hidroterapija, elektroterapija, inhalatorij, gimnastika za zdravljenje, kopeli z ogljikovo kislino, solne, sumpčne, parne, zračne, solne kopeli in kopeli z vročim zrakom. Vojška godba (42 mož, med njimi absolvirani konservatoristi). Za vsakovrstne zabave je preskrbljeno kakor v največjih svetovnih zdraviliščih. (Umetniški koncerti, tombole, plesni venčki, gledališke predstave, kino, izleti itd.)

Sezija od 1. maja do 15. oktobra 1920. RAVNATELSTVO.

Nakupovalna zadruga

za konzumne in produktivne zadruge in zavode

F. Z. Z. O. Z.

v Ljubljani, Aleksandrova ulica št. 5

priporočila svojim članom

nakup najrazličnejšega blaga!

204

Ljubljanska kreditna banka

— Brzojavni naslov: Banka. — v Ljubljani. — Telefon št. 261. —

Podružnice: V Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici, Celju, Mariboru in Borovljah ter bankna ekspozitura v Petju.

— Delniška glavica —
K 30.000.000.

Sprejema vloge na knji-
žice in tekoči račun proti
ugodnemu obrestovanju.

Rezervni fondi okrog
K 20.000.000.

Kupuje in prodaja vse vrste
vrednostnih papirjev, finančna
garancija dobave in dovoljuje
— vsakovrstne kredite. —